’t BINNENBLAAD

fit & fysio
VERANTWOORD BEWEGEN

www.fit-fysio.nl

Grotestraat 24 ● 6067 BR Linne ● tel. 0475 468494 ● info@fit-fysio.nl
Aangesloten bij het Koninklijk Nederlands Genootschap voor Fysiotherapie

Meer dan alleen makelen.

Bestuur:

Huub van Lankvelt
Sjef Bok
Karel van Montfort
Marc Maessen
Hennie Daamen

Redactie:

Nico Thevissen
René Kierkels

Route commissie:

Hennie Daamen
Huub Houben
Wim Peeters

Correspondenten:

Arnold Leenen
Tom van Heel
Martien Slabbers
Jack Theunissen

Verschijningsdata in 2008:

Nummer 1	maart 2008	algemeen, opening seizoen, ritten
Nummer 2	september 2008	clubtenues, ritverslagen, historie

Hoofdsponsoren:

Zalencentrum de Harmonie
tel 0475 461676
www.zalencentrumdeharmonie.nl

Hansen dranken
tel 0475 465300
www.hansendranken.nl

Peter Dahmen cycling
tel 0475 505489
www.dahmencycling.nl

CLUBTENUES

Geachte leden,

Afgelopen periode heeft het bestuur naarstig gezocht naar de mogelijkheden om tenues bij te bestellen bij Peter Dahmen. Uiteraard is hierbij in eerste instantie gekeken naar onze standaard outfit, d.w.z. shirt met korte mouw en broek conform het huidige tenue. We willen tenslotte rijden in de tenues van onze sponsors (in feite een verplichting) en dat geldt uiteraard ook voor onze nieuwe leden. Helaas moeten we echter constateren dat er, volgens het contract dat in 2005 afgesloten is, een minimale afname geldt van 40 stuks bovenkleding en 30 stuks onderkleding bij bijbestelling. Dat is financieel verre van aantrekkelijk en bovendien hebben we zoveel extra stuks niet nodig. Er was ook nog een andere optie, waarbij tegen een minimaal aankoopbedrag van ca. € 1.000 (incl. clichékosten) onze standaard wielerkleding aangeschaft kan worden bij een andere kledingleverancier. In plaats van onze standaard broek was het in deze constructie ook mogelijk om zwarte broeken te bestellen. Financieel was deze optie weliswaar aantrekkelijker dan de eerstgenoemde optie, maar ook in dit geval geldt dat zowel de nieuwe leden als het bestuur hiervoor een flinke veer moeten laten. Tevens zou levering pas na het seizoen 2008 kunnen plaatsvinden. Mede gelet op het feit dat het huidige sponsorcontract in augustus 2010 afloopt en we bij voorkeur vanaf de seizoenstart in 2010 op basis van een nieuw contract in nieuwe tenues zullen fietsen, heeft het bestuur het besluit genomen om:

- geen nieuwe tenues bij te bestellen;
- in 2009 te starten met een sponsorcommissie die als taak krijgt om een aantrekkelijk sponsorcontract ingaande 2010 af te sluiten ter dekking van de kosten van nieuwe tenues;
- te tolereren dat wielrenners die problemen hebben met de standaard broek (kapot, versleten, past niet meer, zorgt voor ongemak) voortaan rondrijden in een effen zwarte broek. Wel hiertoe eerst even een seintje geven aan het bestuur. Voor alle duidelijkheid: het dragen van het clubshirt is voor de leden, die hierover beschikken, wel een verplichting.

We hadden uiteraard gehoopt dat we door bijbestelling de uniformiteit in het peloton hadden kunnen waarborgen conform de tenues behorende bij het sponsorcontract, maar helaas moeten we constateren dat dit zowel voor de (nieuwe) leden als ook de vereniging financieel niet verantwoord is. We hopen dat jullie hier begrip voor hebben en we zullen ons beste beentje voorzetten om een nieuw contract ingaande 2010 af te sluiten met aantrekkelijker condities.

Namens het bestuur,
w.g. Huub van Lankvelt.

"DE HARMONIE"

Zalencentrum "de Harmonie"

HANSEN DRANKEN

Linne tel 0475-465300

PETERDAHMENCYCLING

www.dahmencycling.nl

DE LEKKE TUBE IN DE FRIESE ELFSTEDENTOCHT 2008

Historie.
De tocht wordt sedert 1912 georganiseerd. Sedert 1947 is er sprake van een onafgebroken reeks, met uitzondering van de tocht van 2001, die in verband met de MKZ-crisis moest worden afgelast. De Bolswarder stadboer Corry de Groot fietste op pinkstermaandag 27 mei 1996 als eerste voor de 50e keer de Elfstedentocht.
In de dertiger jaren en van 1947 tot 1958 werd de Elfstedentocht ook als wedstrijd verreden. Er was een wedstrijd voor wielrenners op racefietsen en een wedstrijd voor renners op gewone fietsen, de zgn. vaardigheidsrit. De hoge kosten van de wedstrijden waren voor het toenmalige bestuur aanleiding om met de wedstrijden te stoppen en alleen nog maar een toerfietstocht te organiseren. De belangstelling om de tocht te fietsen was in die jaren niet erg groot. Tot 1964 fietsten jaarlijks rond 300 deelnemers de tocht. In 1965 waren er 498 deelnemers maar in 1966 begon een periode van groei. In 1971 fietsten 942 deelnemers de rond 240 km. en in 1972 konden maar liefst 1568 deelnemers worden ingeschreven. Daarna kwam pas echt de groei in het aantal liefhebbers.
In 1975, de eerste keer dat ik deelnam, waren er 4050 deelnemers, in 1976 6857 en voor de tocht 1977 schreven 9366 fietsers in. Dit was ook de derde keer en tevens laatste keer dat ik deelnam. In 1978 werd de 10.000-grens gepasseerd.

Sedert 1979 kende de tocht een maximumaantal deelnemers van 12.000. Sedertdien is de belangstelling voor de tocht ook steeds groter geweest dan het aantal beschikbare startkaarten. De laatste jaren stabiliseerde het aantal belangstellenden zich zo rondde 20.000. Om toch enigszins tegemoet te komen aan de wens van velen om de Elfstedentocht op pinkstermaandag een keer te fietsen gaven de wegbeheerders, mede in verband met de viering van het 75-jarig bestaan van de

Uw eigen website online en deze zelf kunnen bijwerken?

Nu voor maar 20 euro per maand!

EPSYS

Connect your world!

Meer informatie:
http://www.epsys.nl

elfstedenrijwieltocht, toestemming om op pinkstermaandag 8 juni 1987 15.000 fietsers te laten starten. Dat maximumaantal geldt dus nog steeds.
Organisatie.
De deelnemers worden in Bolsward gestart in 24 groepen van 625 fietsers. De eerste groep vertrekt 's morgens om 5 uur precies. Daarna wordt om de 8 minuten een volgende groep gestart. Wij waren ingedeeld in groep 14, starttijd 7.04. De laatste groep (groep 24) start om 8.04 uur. Tot 24.00 uur hebben de deelnemers de gelegenheid om zich in Bolsward af te melden bij de finishcontrole.
Maar nu terug naar ons.
Zondag 11 mei, eerste pinksterdag, vertrokken om 13.30 Frits van der Leek, Mark Maassen, Huub van Lankvelt en René Kierkels vanuit Linne richting Sneek, waar Huub voor ons een kamer had gereserveerd in het Stay-okay hotel; een soort jeugdherberg bleek bij aankomst, later meer hierover. De reis naar Friesland verliep zonder noemenswaardige incidenten, o ja, misschien toch eentje, Frits kwam vlak na Roermond erachter dat hij zijn startbewijs voor de Elfstedentocht was vergeten! Dus hij terug naar Linne! We spraken telefonisch af dat wij, Huub en ik, bij het eerstvolgende tankstation op de A73 zouden wachten. Het eerstvolgende tankstation blijkt pas in Venray te zijn! De rit naar Sneek duurde inclusief het kleine akkefietje drie uur. Bij het stay-okay hotel aangekomen zien we dat veel van de gasten eveneens van plan zijn om aan de tocht der tochten deel te nemen. Bij de receptie kregen we beddengoed uitgereikt en werd ons medegedeeld dat buiten ons vieren nog twee gasten op ‘onze kamer’ zouden logeren. Na ons geïnstalleerd te hebben, inclusief het opmaken van de bedden, gingen we Sneek in om te gaan eten. Op advies van een collega van Huub werd dit een Italiaan. Een goede keus bleek achteraf, al kreeg Frits zijn holle kies er nog niet mee gevuld! We bezochten die avond nog

twee cafés waarbij naast het gebruikelijke gerstenat ook nog de nodige bitterballen naar binnen werden gewerkt. Na een korte nacht op een warme kamer ,waar geen raam open kon, werden we door onze wekker om vijf uur in de ochtend gewekt. Gelukkig konden we toch ontbijten op dit vroege uur, waarna we na onze spullen ingeladen te hebben, met de auto naar de startplaats Bolsward vertrokken. Het was hier zo enorm druk zowel met fietsers als auto's dat we genoodzaakt waren om onze auto's een heel stuk buiten Bolsward te parkeren. Hierdoor en door het vele fietsverkeer, de reeds gestarte 11-fietsers hadden op ieder kruispunt voorrang, konden we eerst starten met startgroep 18. Na de start werd de beuk er gelijk ingezet; wie hiervoor verantwoordelijk was, hoeft geen verdere uitleg! Groep na groep werd gepasseerd. Het ging zo voortvarend dat de bidonhouder van Frits door al dit geweld los rammelde, ondergetekende zijn fietspomp verloor (Frits nog bedankt voor het oprapen) en Huub een schuiver maakte, gelukkig zonder gevolgen. In Dokkum, waar een tijdcontrole was (als je sneller bent als een bepaalde tijd wordt je niet afgestempeld en moet je wachten), lagen we op minder dan een kwartier van de minimale tijd die je over deze afstand mag doen! Ondanks dat we vier groepen later waren gestart! Ja gekkenwerk! Na onze tweede doorkomst in Bolsward werd besloten om de inwendige mens te versterken. Onder het eten werd besloten om het de tweede helft iets rustiger aan te doen. Een goed voornemen dat echter na enkele kilometers door het duo, woonachtig in Linne in dezelfde straat, weer vergeten was. De tweede helft van de route wordt toch enigszins afgeremd door enkele open bruggen en een lekke band van Frits. Na iets meer dan 8 uur effectieve fietstijd komen we na 240 km over de finish in Bolsward. In de plaatselijke feesttent onder klanken van de Bolswardse harmonie krijgen we onze medailles uitgereikt. Al blijkt het niet uit dit verslag, maar we zien onderweg deelnemers in Friese klederdracht, een groep geheel in het blauw en verkleed als smurfen, mensen fietsend op klompen en met bakfietsen, te veel om op te noemen. Ze zullen ongetwijfeld veel langer over de tocht gedaan hebben dan wij, maar hun prestatie sla ik hoger aan dan die van ons. Het behoeft geen betoog dat langs de route duizenden toeschouwers aanwezig waren om de fietsers aan te moedigen. Het zijn beelden zoals we die allemaal wellicht herkennen van de elfstedenschaatstochten in 1985, in 1986 en van zaterdag 4 januari 1997 toen duizenden schaatsers naar de finish van de Elfstedentocht op de Bonkevaart in Leeuwarden werden gejuicht. Onderweg, in ieder dorpje, zijn er feestelijkheden, muziek, biertenten, etc..., ter gelegenheid van deze tocht. Een happening die je bij blijft. Na het verlaten van de feesttent werd het nog even zoeken waar we onze auto's hadden geparkeerd. Maar na een lange rit zonder noemenswaardige voorvallen waren we uiteindelijk rond negen uur 's avonds weer thuis. Een mooie nieuwe fietservaring die in onze herinnering blijft.

w.g. René Kierkels

AUTO CRASHT OP WIELRENNERS

MATAMOROS - In de Noord-Mexicaanse stad Matamoros is zondag een auto ingereden op een peloton wielrenners. Een van de fietsers overleefde de afgrijselijke botsing niet. Veertien renners raakten gewond. Een auto rijdt in op het peloton wielrenners.
Volgens politiewoordvoerder José Alfredo Rodriguez was de bestuurder, een 28-jarige Mexicaan, dronken. Hij was tijdens zijn rit op het parkoers in slaap gevallen. Het ongeval vond plaats tijdens een wielerwedstrijd over 34 kilometer tussen Playa Bagdad en Matamoros, vlak bij de Amerikaanse grens met de staat Texas.

Opmerking redactie: Er vliegen 3 mensen door de lucht zonder helm, de stip links boven is een losse, rondvliegende, helm.

TIJN EN MARC VOOR RONDOM NEER

Tijn en Marc voor Rondom Neer in mei van dit jaar.
Hoeveel zal hij groter gegroeid zijn voordat dit blad eindelijk uitkomt.

HET RAADSEL

Raadsel van 2007. Wat gebeurde hier ook al weer NIET.

UIT DE OUDE DOOS

Hennie is in zijn archieven gedoken en heeft een verslag naar boven gehaald. Verandering blijkt van alle tijd. Opmerkelijk is de verandering in het huishoudelijk reglement inzake buitendorpse aanloop. Samen uit en samen thuis staat onder de noemer: als groep weg en terug. Een terugblik naar het jaar 1982.

5. Veranderingen in:

- huishoudelijk reglement
- vorig jaar stond de leeftijdsgrens op 16 jaar
- gebleken is,dat een leeftijdsgrens van 14 jaar een goed alternatief is,eenieder maakt verder voor zichzelf maar uit,of hij het aankan
- men moest woonachtig zijn in Linne om lid te kunnen worden.Dit artikel vervalt.
- diegenen,die zich opgeven als lid,moeten zich akkoord verklaren met het huishoudelijk reglement. Voordat je het inschrijfformulier tekent,lees eerst het reglement,dat op een der tafels ligt.
- indien in het bestuur geen plaatsen vacant zijn, blijft het huidige bestuur zittm.Als er mensen zijn, die zich geroepen voelen,in het bestuur plaats te nmen,dan kan dat.

Har Senssen is bereid op te stappen indien zich een Geschikte Kandidaat aanmeldt.

6. Programma 1983:

- start inofficieel de le zondag na carnaval oefenritjes van ong. één uur - voor de liefhebbers
- officiële start zondag 3 april 10.00 uur
- we rijden zondagmorgen en woensdagavond
- vertrekpunt Kerkplein
- in de maanden april en september vertrek 18.30 u
- de andere maanden: 19.00 u
- zondags aanvankelijk 10.00 u,later op zijn vroegst: 9.00 u
- tempo schommelt rond de 30 k/u
- als groep weg en terug
- grote tochten, gepland op de volgende dagen: pinksterzaterdag: 21 mei, zaterdag 2 juli, zaterdag 13 aug en zaterdag 3 sept.
- straks wordt bekend gemaakt via een enquêteformulier welke tochten gekozen zijn.Niet-leden stemmen mee,maar wanneer ze geen lid worden,telt hun formulier niet mee.

vertrek om 11.00 uur hierover Geen bericht meer aan de leden

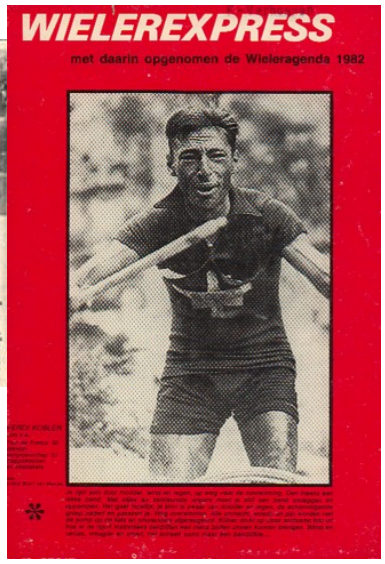

Ook op fiets gebied ging het er weer tegenaan in 1982 bij De Lekke Tube.

14 augustus 1982 DE MERGELLANDROUTE 190 km. -12-

Zaterdagmorgen kwart voor acht : het kerkplein in Linne bruist van levendigheid. Vijfentwintig personen maken zich gereed voor de derde trimtocht dit jaar. Meteen ook de zwaarste. De Mergellandroute kent vele heuvels met als uitschieter de veraderlijke Huls die elk jaar weer als scherprechter optreedt. Degene die op zijn laatste krachten rijdt,gaat er hier zonder genade vanaf. Maar voordat het zover was, moesten de heren nog een lange weg afleggen. Een weg vol obstakels,dat zeker, maar voor een deelnemer die goed getraind hieraan begint,zeker geen onmogelijke opgave.Ondanks het vrij mooie weer,hadden we ook ditmaal veel pech. Piet Nelissen had een zware dag, getuige het feit dat hij later indommelde en dankzij de attente Jan gewekt werd, teneinde een bidon te vullen. Een pluimpje voor deze drie mannen,die schitterend werk verrichtten.Het was tien over acht ,toen de karavaan vertrok. Het was een kleurrijk geheel ,dat over Limburgse wegen koerste. Na een vlakke aanloop van ongeveer 54 km. maakten we een korte schranspauze.Diverse heren moesten ook nog enige liters bier kwijt van vrijdagavond. Na elf uur begon het echte werk .Oscar Aarts,een deelnemer uit Melick kwam meteen in moeilijkheden bij de eerste beklimming. Hij zou later nog enige tijd in de bus vertoeven,alvorens hij de laatste 50 km. weer meefietste. Natuurlijk waren er weer de heren die het eerste de heuvels wilden passeren, maar ons oog gaat meer uit naar diegenen,die op karakter deze zware opgave tot een goed einde brachten.Petje af voor Wim Evers ,die praktisch ongetraind aan de start verscheen.Desondanks reed hij deze dag op een meer dan voortreffelijke wijze mee.Op de hellingen draaide hij zijn eigen tempo en met succes.Het schakelen ging af en toe wat moeilijk.Soms hadden we het idee, dat Wim met de voeten schakelde in plaats van met de handen.Ook de jonge deelnemers mogen we niet uit het oog verliezen.Pieter Peeters,Erwin n.Buggenum,Guus Eyssen en Don v.Montfort,knapen die pas 16 jaar zijn, maakten een prima indruk.Zij waren's avonds nog fris en vrolijk.Het was jammer dat sommige coureurs de eerder gemaakte afspraken niet nakwamen om op elke heuvel te wachten.

(Vervolg blz. 13)

En denk eraan kameraad, ge moet gewoon bove wachte en nie door rije ook al hed ge goesting. Das toch afgeklapt vooraf en zo moet ge ’t dan ook doen.

(Vervolg blz. 16)

Hierdoor reden een aantal jongens kilometers lang alleen en dat is beslist niet de bedoeling van zo'n tocht.Het lijkt een crime te worden,maar door een verkeerde afslag verloren we weer drie coureurs in Spaubeek.Gelukkig kwamen ze heelhuids thuis.Tussen Slenaken en Vaals hielden we de grote middagpauze.De heren hadden de smaak goed te pakken,want ze zaten behoorlijk te bunkeren. De wespen hielden er ook nog een flinke maaltijd aan over.Pechvogel vandaag was Harm Lammers , die eerst onfortuinlijk lek reed en kort daarna een defect kreeg aan het achterwiel.Hij miste daardoor helaas de zware heuvels tussen Epen en Slenaken.Piet deed zijn uiterste best het mankement te verhelpen,maar ja, als de spaken van een andere maat zijn,dan begin je niet veel.Het zag ernaar uit ,dat Harm tot in Linne toeschouwer zou blijven.Gelukkig kreeg Chris Schuren een positieve inval. Hij herinnerde zich,dat hij ook spaken had meegenomen en het was voor eenieder een grote opluchting,dat ze pasten.Harm kon zijn weg weer vervolgen.Jos en Piet hebben hoogstwaarschijnlijk enkele mooie acties vereeuwigd.Vooral op de Fromberg waren de opnames schitterend.Prachtige natuur,mooi weer en een stelletje zwoegers die toch nog de kracht hadden om even een mcleans-glimlach naar voren te toveren.Of het gelukt is,wie zal het zeggen? De terugreis verliep goed georganiseerd en voorspoedig.Het tempo lag niet te hoog en om tien voor zes arriveerde de karavaan op het Kerkplein in Linne. De drie deelnemers,die we verloren hadden,waren reeds in de gelegenheid geweest om te ervaren dat Jan van Col prima gekoeld bier heeft. Nadat enkele jongens nog een pilsje hadden genuttigd, was om half zeven het Kerkplein weer rustig.

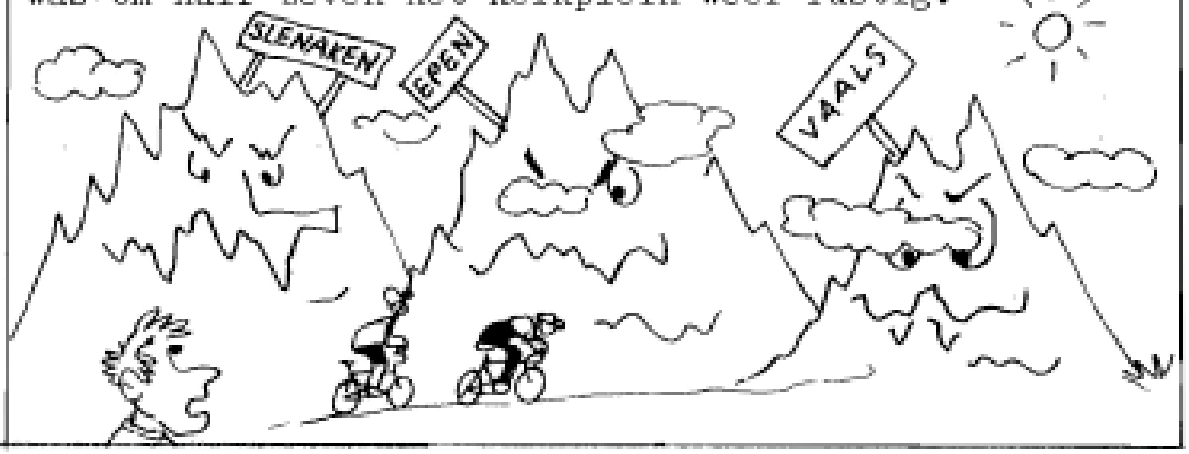

TILFF-BASTENAKEN-TILFF 2008
CHRIS RUITERS EN PETER MUGGLETON

In 2007 had ik als voorbereiding op de Marmotte de tocht Tilff Bastogne Tilff gereden samen met enkele collega's. Chris Ruyters en ik hebben hem dit jaar gefietst. Mijn collega fietste dit jaar voor de 25ste keer. Deze tocht bedraagt 237 km en 3685 hoogtemeters.
Omstreeks 4.30 uur zijn we vertrokken. Het weer was goed.
Het was de bedoeling te starten om 6 uur. In het begin was het toch nog kil. Later werd het warm. Vorig jaar had ik veel te veel etenswaar mee genomen, op een tocht als deze spreekt het voor zich dat hoe lichter hoe beter. Nu had ik H. v. Lankvelt beloofd om foto's te maken waardoor ik toch weer wat extra gewicht bij me had. De tocht is tot op elk detail perfect georganiseerd. Geverfde letters T F T met een pijl die de richting aangeeft op elke kruising of afslag, deze markeringen worden ook nog een aantal keren herhaald. Op alle gevaarlijke punten heeft men verkeersregelaars staan. De eerste verzorgingspost is het enige moment dat je geconfronteerd wordt met het aantal fietsers die deze tocht maken. Toch door een uiterst goed lopende verzorging merk je er bijna niets van. Bij aan komst laat je de kaart knippen. Hierna loop je langs dranghekken waarachter de verzorgers je van alles aanreiken. Allerlei koekjes, flessen sport drank, peperkoek, bananen, sinaasappels, muesli repen enz. Ook kon je de bidons vullen. Tijdens de rit blijft men klimmen en dalen. Chris gaat dit zoals altijd perfect af. De Brabantse metgezellen viel dit ook al direct op hoe gemakkelijk Chris klimt. Ik heb foto's gemaakt van Chris bij elke verzorgingspost. Het is echter aan Chris bijna niet te zien welke foto bij 50 km of 237 km gemaakt is. Bij mij was dat wel het geval. Als afsluiting van de tocht waarbij je de hele dag hebt geklommen, komt na 215 km de Redoute als de laatste beproeving. Mochten er op dit punt nog renners bij zitten met hoogmoed, dan worden ook deze getemd. Op dit punt zijn er maar weinigen die niet af en toe aan afstappen denken. En sommigen kunnen het niet alleen bij denken houden. Gemiddelde snelheid was 23,5 km/uur. Wie weet volgend jaar? Drie maal is scheepsrecht. Eerst dit seizoen maar eens afsluiten. Maar een ding weet ik zeker, geen 25 keer voor mij.
Groetjes Chris Ruyters en Peter Muggleton.

VERSLAG VAN ONZE BUITENLAND-HOOGTESTAGE IN DER PFALZ VAN 26 JUNI TOT 29 JUNI

Op donderdag 26 juni zijn we met 10 fietsleden van de Lekke Tube (René, Arnold, Chris, Ad, Sjef, Martien, Jac, Gé, Tom, Huub) en gastrenner Frank Rulkens vertrokken naar Gleiszellen, een klein dorpje in der Reinland-Pfalz. Arnold had voor ons weer een leuk Gasthof uitgezocht evenals enkele mooie fietsroutes. De reis verliep uitstekend, alleen de fietsdrager van Sjef op de auto van Huub werd in een file geraakt door een oude Zwitser, die niks in de gaten had, maar wel de lichte schade vervolgens betaalde met een biljet van € 50.
Na aankomst, een kleine verkenning van het verblijf en het maken van de 'jaarlijkse' foto hebben we een tocht gemaakt van ca. 90 km.

Opmerkelijk was wel dat we binnen 10 km in staat bleken te zijn om 2 fietsgroepjes te formeren. De eerste fietsgroep was de tweede kwijt en omgekeerd. Nadat dit euvel pas na ca. een half uur verholpen was evenals een lekke tube bij Martien, bleken we vervolgens in staat te zijn om vanaf het punt van hereniging de verkeerde richting te nemen. Ca. 1 uur later kwamen we bij dit punt weer uit en hadden we in totaal 36 km gereden terwijl we in feite ca. 10 km verwijderd waren van het hotel ….Dit beloofde niet veel goeds. Desondanks verliep de rest van de tocht vervolgens vlekkeloos en de geplande route werd volledig uitgereden incl. de beklimming van 'der Kalmit'. Deze berg reden we op in gezelschap van een enthousiaste, hulpvaardige, jonge

Duitser. Hij bood ons nog water aan maar daarvoor moesten we wel eerst afdalen naar zijn appartement in het aan de voet van der Kalmit gelegen dorpje.
‘s-Avonds was alle ‘leed’ weer vergeten. Gezellig kletsen op de binnenplaats, een lekker glas bier, heerlijk eten en een goed glas wijn. Zie onderstaande foto.

VERSLAG 27 JUNI

Op vrijdag 27 juni bleek in de vroege ochtend dat Sjef een probleem had met zijn linkeroor. Hij sliep met Chris op een kamer en had i.v.m. zijn welverdiende nachtrust in combinatie met de welbekende luidruchtigheid van Chris oordopjes ingedaan. Echter: aan de linkerkant had hij het buisje van het oordopje te ver doorgedrukt, waardoor dat nu tegen het trommelvlies aanduwde. Dit buisje moest er dus uit. Wij zagen dit buisje echter niet zitten. Dus: eerst maar naar de plaatselijke dokter, Mevr. Wendel. Helaas: geen resultaat, maar een doorverwijzing naar het regionale ziekenhuis. Aldaar is hij snel geholpen en is het buisje verwijderd.
In de tussentijd hebben we op de binnenplaats in een ontspannen sfeer aandacht besteed aan o.a. de Brachter politiek. Zie foto op de volgende pagina.

Dus, Sjef mag zich voortaan in de oren knopen dat hij andere oordopjes moet gebruiken dan wel een andere slaapmakker moet zoeken dan wel beide.
Anderzijds mag best wel verteld worden dat Sjef en Chris nu vrienden zijn voor het leven, zowel overdag als 's nachts.
Tegen het gesnurk van Chris is n.l. geen kruid gewassen. Hij slaapt trouwens als een 'murmeltier', hult zich volledig in de dekens (zie foto van onze gebalsemde mummie) en laat zich door niks en niemand van de wijs brengen.

Door dit oponthoud vertrokken we iets later, maar verder niet getreurd: we hebben een heel mooie tocht gefietst door een fantastisch mooi heuvelachtig landschap. De wegen waren goed, het weer was mooi en de bergjes niet te zwaar. Zie voor een impressie de foto op de vorige pagina.

Wat wil je nog meer? Ja, toch iets. De keuzemogelijkheden wat betreft het eten waren bij onze tussenstop in Schönau nogal beperkt, maar voor de rest geen reden tot klagen alhoewel de nieuwe (bij Salden gekochte) fiets van Jack steeds meer ging kraken en Sjef net voor onze aankomst in

Gleiszellen pech kreeg aan zijn fiets: de boutjes behorende bij de triple lieten los met als gevolg dat Sjef het laatste stuk lopend heeft moeten afleggen en in het dorp met 3 straten nog verdwaalde. Wat een materiaal. Deze fietsen zijn bij M.S. te L gekocht evenals de fiets van Chris waarvan achteraf bleek dat de tik in de trapas veroorzaakt werd door het feit dat de trappers niet goed waren vastgedraaid.

‘s-Avonds was het in ieder geval weer reuze gezellig en hebben we (in zekere mate) genoten van de live music tijdens het diner.

VERSLAG 28 JUNI

Het was de bedoeling om tussen 9.00 en 9.30 uur te vertrekken. De wet van Murphy achtervolgde ons. Na het oordopjes incident bleek Sjef alle schroefjes verloren te zijn van zijn triple tandwiel. Ook Jack Theunissen had pech aan zijn nieuwe Pinarello. Het balhoofd kraakte als je het stuur bewoog. Er werd besloten naar de dichtstbijzijnde fietsenmaker te gaan in het naastgelegen dorpje. Daar aangekomen werd al snel gezien dat dit geen eersteklas monteur was. De beste man wilde wel helpen met een paar schroefjes voor de triple en een beetje olie voor het balhoofd, maar verder reikte zijn kennis niet. De schroefjes pasten niet en het stuur kraakte nog steeds. In de veronderstelling dat wij het zelf beter konden, gingen wij onverrichterzake maar terug naar het hotel. We dachten het probleem met het kraken op te lossen door vele liters water over het balhoofd te gieten , maar dat hielp ook niet. Gé meende zelfs dat het aan een kabel lag en niet aan het balhoofd.

Frank Rulkens manifesteerde zich als 'mechanieker' door de tandwielen van Sjef's fiets te demonteren. Eigenlijk was dit niet nodig, aangezien Sjef toch geen boutjes had. Uiteindelijk werd Sjef's tripletje vastgezet met wat tie-ribs en besloot Jack niet mee te gaan en een rustdag te nemen.

Zie een foto van de sleutelaars.

We vertokken pas om 11.00 uur.

Het positieve was, dat het wederom een stralend mooie zomerdag was. Gezien het late vertrek werd besloten de route in te korten en dat was maar goed ook. Het was voor Sjef ontzettend zwaar omdat hij met zijn 42-er tandwiel de bergjes moest beklimmen. Dit had niets volgens Sjef met fietsen te maken en zeker niet met leuk fietsen. Dit gold echter alleen voor hem, het zat hem gewoon niet mee deze dagen. Hij was de pechvogel van de week en hij verloor ook nog de dop van zijn bidon. De rest had wel genoten van een mooie tocht.

De wegen waren uitstekend berijdbaar; sommige boswegen waren over grote stukken pas geasfalteerd

(alsof ze het voor ons gedaan hadden). Echter na een hele mooie boshelling op de tocht van zaterdag begonnen wij aan de afdaling en toen werden wij verrast met een kilometers lang onverhard pad, waar de laatste honderden meters ook nog spitse stenen in de grond zaten. Gelukkig zijn wij daar heelhuids door heen gekomen; zelfs niet lek gereden.
Opmerkelijk was het zeer goede klimmen van Martien op deze dag. Zie foto. Hierop laat hij zien dat hij met speels gemak in staat is om een helling van 20% op te rijden. Dat is alleen maar voor de echte goeie berggeiten (of stomme uule) weggelegd.

‘s-Avonds was het weer uiterst plezant. Gezellig kletsen op de binnenplaats, een lekker glas bier, heerlijk eten en een goed glas wijn; super.
Dat de wijn lekker was, bleek wel uit het feit, dat een aantal collega’s een kratje meenamen naar huis.
Op de late avond kwam ook weer het besef dat we ’s morgens weer naar huis vertrokken. Conclusie: Drie heerlijke dagen in het prachtig gebied Rheinland-Pfalz .
Arnold Leenen heeft ons wederom een mooie fietsvakantie bezorgd en ook nog een rol gespeeld als bestuurder van de BMW-ambulance zonder zwaailicht.
Arnold is al weer bezig met de voorbereidingen van de buitenlandse tocht 2009; zijn voorstel is het Thüringen-Wald met als thuisbasis Oberhof (800 m.), ligt ca 45 km ten zuid-oosten van Erfurt (richting de vroegere Oost-Duitse grens). Ook weer veel bosgebied met “leuke“ hellingen. Hoogste punt is 950 m, laagste 300 m. Periode do 25 juni t/m zo 28 juni 2009?

Arnold, bedankt namens ons allemaal!

Opgetekend door Huub van Lankvelt en Sjef Bok.